

[Lange.]

kedet skal optage Obligationerne, dør sælges Obligationerne paa Levering og skal først optages af Kapitalmarkedet paa det Tidspunkt, da de leveres. Men ved denne Ordning presser man dem ud paa Kapitalmarkedet paa samme Tidspunkt, man paa-begynder Byggeforetagender eller projekterer dem, og derfor maa med Hensyn til at trykke Kurserne Virkningerne være helt forskellige ved denne Ordning og ved den, Kreditforeningerne henviser til.

Nationalbanken skriver videre:

„Selv om man ikke kan vide, hvor stor en Betydning saadanne Svingninger med ekstraordinære Udbud af Obligationer vil faa paa Obligationsmarkedet, er det dog givet, at det vil have en Tendens til at trykke Kurserne. . . .“

og saa følger, at Nationalbanken vil søge at afbøde dette. Her siges, at disse Svingninger vil kunne optræde ved mange forskellige Lejligheder, og derfor vil det ikke alene være i en enkelt Situation eller straks, naar man indfører Ordningen, at dette Tryk paa Obligationsskurserne vil fremkomme. Og den Omstændighed, at det tit ved en eller anden Lejlighed kan indtræffe, at Obligationsskurserne trykkes ned, vil have til Følge en almindelig Tendens til en lavere Obligationsskurs. Efter et Fald kommer der i Almindelighed en Opgang, men udsættes de Folk, som anbringer Penge i Obligationer, ofte for store, man kan næsten sige katastrofale Fald i Obligationsskurserne, bliver Lysten til at anbringe Midler i Obligationer mindre. Derfor maa dette efter min Mening ogsaa — i alt Fald som jeg kan læse Nationalbankens Skrivelse — føre til et almindeligt Tryk paa Obligationsskurserne.

Det er overordentlig letkøbt af den højtærede Indenrigsminister at sige, at den Tale, jeg har holdt her i Dag, kan faa Indflydelse i Retning af at trykke Obligationsskurserne — i hvert Fald mener Ministeren, at jeg gør, hvad jeg kan, for at trykke Obligationsskurserne. Ja, det er jo en Tale, vi har hørt før. Naar man gør Indvendinger mod de Foranstaltninger, som den højtærede Minister vil have gennemført, saa er det ikke dette, at Ministeren fremsætter Forslaget, men det, at vi andre peger paa de Farer, Lovforslaget kan medføre, som frembringer den uheldige Virkning, i dette Tilfælde altsaa paa Obligationsmarkedet. Det var naturligvis ikke det, at den højtærede Indenrigsminister fremsatte Forslag om Konvertering, der førte til de Begivenheder, som staar alle i frisk Minde,

men det var den Kritik, vi andre øvede af Forslagene, og paa samme Maade er det altsaa her. Men jeg tror nu ikke, at man faar ret mange til at tro, at det forholder sig saaledes. Saa maatte det i alt Fald indrettes saaledes, naar den højtærede Indenrigsminister fremsætter et Forslag, at vi, for at Følgerne af Forslaget ikke skal blive værre, end de ellers vilde blive, overhovedet ikke skulde have Lov til at tale om det. Det var maaske en for den højtærede Indenrigsminister bekvem Ordning, at hans Forslag i Fremtiden ikke maatte omtales af dem, der ikke var enige med ham, og ikke maatte kritiseres af dem, der syntes, at hans Forslag ikke var gode. Men selv om vi faar en ny Forfatning, tror jeg ikke, den højtærede Indenrigsminister faar en saadan Ordning, at hans Forslag ikke vil blive kritiseret, for i Almindelighed er der Grundlag for Kritik af de Forslag, som den højtærede Indenrigsminister fremsætter.

Til Slut udtalte den højtærede Indenrigsminister, at man maatte regne med, at dette kun var en Bemyndigelseslov, og man maatte gaa ud fra, at Kreditforeningerne kun gennemførte Bestemmelserne, hvis de ansaa det for forsvarligt. Men det kan da ikke være den højtærede Ministers Mening, at Lovforslaget skal gennemføres her i Rigsdagen, men ikke føres ud i Livet. Ministeren sagde jo selv, at der var en Kreditforening, i hvilken man havde ment, at denne Fremgangsmaade var rigtig. Det er jo en Kendsgerning, som i alt Fald de, der har fulgt Sagen, er bekendt med, og derfor maa man regne med, at denne ene Kreditforening vil føre Bestemmelserne ud i Livet. Og saadan er nu engang Konkurrencen, at selv om man tror, det havde været bedst, at man ikke havde faaet denne Ordning, vil en enkelt Kreditforening kunne tvinge andre Kreditforeninger til at gaa ind i denne nye Ordning, som jeg stadig vil mene det havde været lykkeligst ikke at faa gennemført.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg har bestridt det ærede Medlems Forstaaelse af Nationalbankens Skrivelse, og jeg har ikke noget at tilføje til den Karakteristik, jeg før gav.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om andre af mine Forslag og den Skade, der skulde være sket ved Konverteringsforslaget, skal jeg bemærke, at dør var jeg saa lykkelig at være enig med det ærede Medlems Parti om Principperne for den Konverteringsordning, jeg foreslog. Det var andre Grunde, som medførte, at Kon-